

ה"ת 7459/01/17 - מוהנד ראזם נגד מדינת ישראל, משרד קמ"א איכות הסביבה במנהל האזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 7459-01-17 ראזם נ' מדינת ישראל ואח'
תיק חיצוני: 381041/2016

בפני מבקשים נגד משיבים	כבוד השופטת מיקה בנקי
מוהנד ראזם	
1. מדינת ישראל	
2. משרד קמ"א איכות הסביבה במנהל האזרחי	

החלטה

1. בפני בקשה להחזרת תפוס - משאית מ.ר. 59-069-15 השייכת למבקש ונתפסה ע"י המשיבה בחשד לעבירות של איסור לכלוך והשלכת פסולת לפי סעיפים 2, 4 ו-13 לחוק שמירת הניקיון התשמ"ד-1984, מטרד לציבור לפי סעיף 215(א) והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק העונשין התשל"ז-1977, ניהול עסק ללא רישיון כדין וכן הכנסת פסולת בניין לתחומי יהודה ושומרון ללא היתר ובניגוד לצו האלוף בדבר העברת טובין (1252).

2. בבקשתו מציג המבקש את החלטת בית משפט מיום 2.11.16, אשר ניתנה בפעם הקודמת בה נתפסה המשאית דן. באותה החלטה צוין כי מדובר בעבירה שישית(!) של השלכת פסולת, ואולם מאחר והמבקש לא נחקר על אף שחלף חודש וחצי מאז בוצעה לכאורה אותה עבירה - נקבע כי המשאית תוחזר למבקש בכפוף לתנאים כספיים כפי שנקבעו שם ומבלי לפגוע בזכות המשיבה לחילוט המשאית בתום ההליך.

כעת, טוען המבקש, נתפסה המשאית בחוסר סמכות "בהעדר כל אינדיקציה לביצוע העבירה" (ס' 16 בבקשה) ועל כן מבוקש שחרורה.

3. לטענת המשיבה מדובר באירוע שביעי בו נתפסת המשאית דן מבצעת לכאורה את העבירות הנטענות.

התפיסה האחרונה אשר עניינה הובא בפניי נוגע להשתלשלות אירועים אשר החלה לטענת המשיבה ביום 8.11.16, 6 ימים בלבד לאחר שחרור המשאית על פי ההחלטה לעיל.

כעולה מנספח ג' לתגובת המשיבה, במועד זה נתפסה המשאית במעבר חיזמה בחשד לביצוע העבירות כאמור לעיל, הודע לנהג כי המשאית נתפסת ויש להעבירה למגרש החרמות, אך במהלך הנסיעה ברח המשיבים לכפר חיזמה.

באותו יום - 6.11.16 - נרשם דו"ח פעולה המופיע בנספח ג', וביום 14.11.16 נשלח מכתב עדכון לגורמים שונים.

בעקבות הברירה הגישה המשיבה תלונה במשטרה, המשאית הוכרזה כדרושה לחקירה, ובסופו של דבר נתפסה - ומכאן הבקשה דנן.

4. סעיף 32(א) בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969 קובע את סמכות המשטרה לתפיסת חפץ כדלקמן: "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו החפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

מחומר החקירה המוצג אכן מתקיימת עילת תפיסה שכן על פי החשד המשאית דנן משמשת לביצוע העבירות כמפורט לעיל.

5. השאלה כעת היא האם מתקיימת עילה להמשך תפיסת המשאית בידי המשטרה והאם ניתן להגשים תכלית זו באמצעות שחרור המשאית, בכפוף להגבלות אשר יגשימו את תכלית התפיסה בדרך שתיפגע פחות בזכות הקניין של המבקש.

6. עיינתי במסמכים ובהחלטות שהוצגו לי ושוכנעתי כי קיימת עילה להמשך תפיסת המשאית וכי אין מקום לשחרור המשאית בתנאים.

מדובר במשאית אשר זו הפעם השביעית בה היא נתפסת בשל ביצוע העבירות הנטענות. העבירה האחרונה בוצעה בתוך פחות משבוע ימים ממועד שחרורה הקודם של המשאית, ובמסגרת אירוע זה אף נמלטה המשאית מתפיסתה. במצב דברים זה ברור כי הטלת תנאים אינה מביאה את המבקש להימנע מלעבור עבירות וכי, על פי החשד, המשאית ממשיכה לשמש לביצוע עבירות.

7. מבקש, אשר מוכיח באופן עקבי, כי שחרור המשאית בתנאים אינו מטיל עליו כל מורא וכי אין בידו להימנע, לכאורה, מביצוע העבירות המיוחסות למשאית שבבעלותו - אינו יכול לבקש מביהמ"ש להגן על זכות הקניין שלו, אשר מנוצלת כאמור ולכאורה לביצוע עבירות.

8. מדובר, כפי שכבר נפסק לא אחת, בנזק בלתי הפיך שעלול להיגרם לסביבה כתוצאה מהשלכת פסולת ברשות הרבים, והאינטרס הציבורי שבמניעת המשך ביצוע עבירות הפוגעות בציבור על ידי המשאית התפוסה גובר על הפגיעה הצפויה במבקש, אם תיוותר המשאית בחזקת המשטרה.

9. בנסיבות אלו אני דוחה את הבקשה להחזרת התפוס.

ניתנה היום, ג' שבט תשע"ז, 30 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.